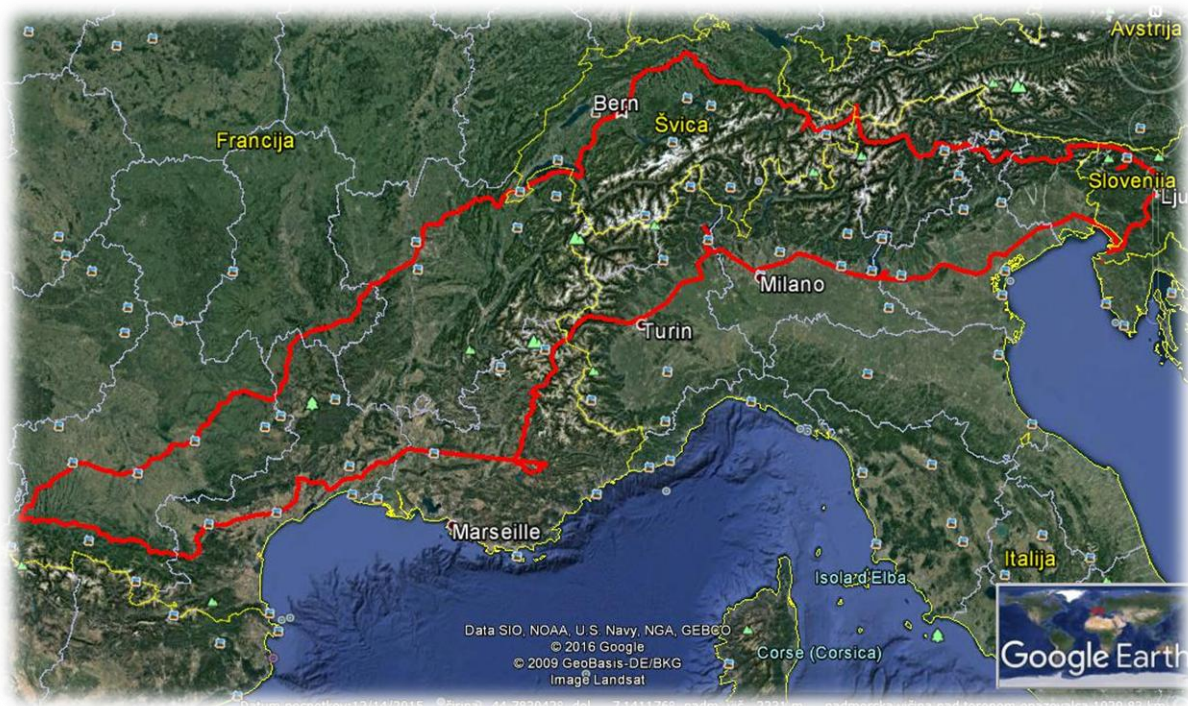


POTEKANJE PO ITALIJI, FRANCIJI IN ŠVICI 2016



Marija in Franc Čep

Klvdija in Venčeslav Krašovec

Trajanje potovanja: 14 dni od 01. 08. do 14. 08. 2016. Prevoženo: 4.200 km.

Napisal: Venčeslav Krašovec – Ben.

POTEPANJE PO ITALIJI, FRANCII IN ŠVICI V AVGUSTU 2016

Za skupno potovanje v Francijo, sva se z Marijo in Francem Čep dogovorila že zgodaj spomladi, vendar zaradi najinega potovanja v Romunijo in Bolgarijo, se je vse skupaj zamaknilo v avgust. Franc je svojega konjička pripeljal v Koper na PZA že dan prej, zvečer pa sva se mu pridružila tudi midva. Malo smo se sprehodili po Kopru in poklepetali ob pijači v Planetu Tuš ter se počasi vrnili do naših potujočih hišk v PZA. Spat smo odšli prej kot običajno, saj je bilo potrebno zgodaj na pot. Glede na to, da Franc vstane zgodaj, naju ni toliko skrbelo bujenje saj je on običajno najina budilka.

01.08. Koper – Gardsko jezero - Bavena

Zbudimo se že zelo zgodaj. Na hitro se umijemo, nekaj malega pojemo, popijemo kavico in ob 5. uri odrinemo proti Gardskemu jezeru. Vozimo se po avtocesti, saj po lokalnih cestah zaradi omejitev ne prideš nikamor. Do jezera prispemo že dopoldan. Parkiramo se na parkirišču blizu kampa Tiglio in gremo malo na potep ob jezeru. Ob povratku se sprehodimo še skozi kamp, da si ga podrobneje ogledamo. Bilo je še zgodaj, zato se odpeljemo do ZOO Safari. Bili smo navdušeni že na samem začetku, kako se živali prosto sprehajajo med avtomobili. V prvem delu poti se namreč voziš z avtomobilom mimo žiraf, nosoroga, levov, tigrov in vseh ostalih afriških živali, pri tem seveda ne smeš iz avta. Drugi del je zelo lepo urejen živalski vrt, katerega si pa ogledaš peš. Ta ogled smo zaradi vročine izpustili.



Ker je bilo še dovolj časa, se odpeljemo proti Boromejskim otokom, oziroma jezera Maggiore. Med potjo se zaradi dežne plohe še ustavimo na parkirišču ob trgovini in si pripravimo kosilo. Izkoristimo še trgovino za nabavo nekaj hrane in nadaljujemo pot do Bavena ter se namestimo v PZA-ju blizu centra mesta (N45.91172, E8.50051) za 12,00€ na dan. Proti večeru, ko se malo ohladi, si peš ogledamo del tega turističnega mesta in se sprehodimo ob jezeru. Zvečer se po klepetu in hladni pijači odpravimo spat.

02.08. Bavena – Oulx - Montgenèvre - Briancon

Zjutraj odidemo na izlet z ladjico do Boromejskih otokov. Najprej si podrobno ogledamo otok »Isola Bella«, saj je zelo zanimiv in lep s precej zelenja in rož. Skoraj vsaka hiša nekaj pomeni, največ pa je turističnih objektov, od trgovinic s spominki do lokalčkov s hrano in pijačo.



Obstaja tudi muzej oz. zelo velika baročna palača iz 17. stoletja, katere notranjosti pa si nismo ogledali. Z druge strani otočka nas očara zelo lep in urejen vrt z eksotičnim drevjem in cvetočimi grmovnicami. Proti vrhu hriba vodijo stopnice z raznimi skulpturami in kipi. Omenim naj tudi belega pava, ki kraljuje na najlepšem delu otoka. Utrujeni in pregreti od sonca na klopci pod drevesom počakamo našo ladjico, da nas odpelje na največji otok »Isola Madre« z renesančno vilo.



Najbolj naporna je bila nabava vstopnic za ogled tega otoka. Za to sta poskrbeli Klavdija in Marija, midva s Francem pa sva uživala v »hladovini« pod drevesom. Ko pridemo do vstopnic se podamo v prelep park z raznim drevjem in grmovnicami, največ pa je citrusov, ki jih je v 16. Stoletju Lancilloto Borromeo, sin Giovannija III. prinesel iz Ligurije. Nekaterih dreves nismo niti poznali, niti jih nikoli videli na sliki. Vse je izredno čisto in urejeno. Proti vrhu se sprehajajo pavi in druge pernate živali, nekaj pa jih je bilo tudi v ogradi. Na otoku je tudi nekaj zelo očuvanih arhitektonskih zgradb. Na vrhu otoka stoji renesančna družinska rezidenca, okoli nje pa prelepi vrtovi. Vidno utrujeni a očarani od lepote otoka počakamo na naš rečni prevoz do otoka ribičev »Isola Pescatori«. To je manjši otok, na katerem živi tudi nekaj stalnih prebivalcev, predvsem ribičev. Glede na ribištvo je tudi ponudba v



restavracijah temu primerna. Otok je v celoti prirejen enodnevnom turizmu s stojnicami in spominki. Na otoku stoji cerkev San. Vittore z ostanki antične kapele. Utrujeni smo komaj čakali, da se vrnemo k avtodomom. Ženska posadka uredi kosilo, midva pa kar z vedrom dolijeva svežo vodo in izprazniva odpadno vodo ter kaseti. Po kosilu še kavica in kot običajno Francu kakav, nato se odpravimo naprej proti Franciji. Nalašč smo izbrali cesto ob jezeru, da si

med vožnjo ogledamo mesto Stresa, ki smo si ga ogledovali z ladjice ob vožnji na otoke. Ko se peljemo skozi to prekrasno mesto, bi najraje neke parkirali in si ta turistični biser ogledali. Ker je bilo že pozno in nas je čakala dolga pot, si tega nismo privoščili. Zavili smo nazaj na avtocesto proti Oulxu, kjer smo zapustili AC in nadaljevali proti gorskemu prelazu Montgenèvre na nadmorski višini 1850m. Ta cesta je zelo ovinkasta, vendar lepa. Enako velja tudi za nadaljevanje ceste do Briancona. Zaradi pozne ure si mesta ne ogledamo, saj si želimo čim prej do brezplačnega PZA-ja v bližini mesta, kjer tudi vedno prespimo (N44.89016, E6.62931). Bilo je že temno, tudi avtodomov je bilo precej, zato smo na hitro pojedli, se uredili za spanje in zlezli pod rjuhe.

03.08. Briancon - Savines Le Lac – Castellane.

Noč je bila hladna, zato se je dalo lepo spat. Na vse zgodaj Franc že rogovili okoli avtodoma in čaka, da vstaneva tudi midva. Sledijo jutranja opravila, zajtrk, kavica, izpust sive vode in praznjenje kasete ter polnjenje sveže vode. Čaka nas lepo sončno vreme kot nalašč za nadaljevanje poti. V bližini še dotočimo gorivo po 1,109 € in nadaljujemo proti Savines Le Lac. To prečudovito turistično mestece, polno cvetja in ostalega zelenja, naju vedno navduši. Običajno tu zavijemo desno preko mostu čez jezero Serre-Ponçon, sedaj pa gremo levo po cesti D900 proti Montclar in do Castellane, današnjega cilja. To cesto priporočam vsakemu, ki namerava v to smer.



Posebno lep je razgled pri vožnji nad jezerom in prepadi. Je pa tudi nekaj adrenalinske vožnje po cesti ob kanjonu Verdon. Ogledamo si mestece Castellane polno turistov, da skoraj ni kje parkirat.



Kapelo Notre dame duRoc na vrh hriba si ogledamo le od spodaj, saj si zaradi vročine ne upamo na vrh. Odločimo se v bližini poiskati kak cenejši PZA in ga najdemo le par kilometrov iz mesta za 5,5€. Prijazen lastnik z znanjem nemščine se zaplete v pogovor in z nami popije kozarček prave naše slivovke. Za sprostitev se damo v senco dreves in ob pivu meditiramo. Ko se stemni, se po večerji odpravimo k zaslužnemu počitku.

04.08. Castellane – Roussillon– Avignon.

S Francem pripraviva avtodoma za nadaljevanje poti, najine sopotnice pa zajtrk in seveda kavico in kakav. Pozdravimo se z lastnikom kampa in nadaljujemo pot proti Roussillonu. Potujemo mimo polj s sivko. Nekaj sivke je že pobrane, večina pa še čaka in odišavlja okolje. Naslednji del poti ne bomo nikoli pozabili. Garmin mi po nekaj kilometrih poti najavi naj zavijem v levo na nekoliko ožjo a lepo cesto. Običajno prej preverim take manevre Garmina a sedaj sem mu nekako verjel. Kmalu se po CB postaji oglasi Franc in pravi, da ga njegov IGO opominja naj obrne in se vrne nazaj. V šali se prerekava kateri od naju naj GPS vrže skozi okno in po dogovoru nadaljujemo pot po mojem Garminu. A glej ga zlomka cesta je postala ovinkasta, ozka in z desne strani vklesana v skalovje tako, da sem jaz, zaradi alkovna moral vozit skrajno levo, tik ob prepadu. A to še ni vse! Po nekaj kilometrih pripeljemo do vklesanega tunela, ob njem pa znak z napisom »2,9m«. Obrniti je nemogoče, saj je bila cesta preozka. Zato se odločim počasi peljati naprej po sredini tunela. Brez problema sem prevozil višino, čeprav je naš avtodom visok 3,1m. Tako zapeljemo naprej, a ne za dolgo. Naslednji tunel je označen z napisom »2,8m«. Sedaj pa sem bil v dilemi saj nazaj ni bilo mogoče in tudi skozi prejšnji tunel vzvratno ne vem kako bi šlo. Edina pot je bila naprej in računal sem, da bom moral sprazniti gume. Počasi sem se premikal skozi tunel in poslušal kdaj bo zaropotala streha, vendar sem srečno prevozil tudi tega. Po nekaj kilometrih smo pripeljali v križišče z normalno cesto. Srečo smo imeli, da ni bilo nobenega vozila nasproti, ker v večjem delu ceste ni bilo možno srečanje. Franc je v šali dejal, da sva le midva taka »butla«, ki voziva po tej cesti. Še danes vsake toliko brskam po Google zemljevidih in poskušam najti to Garminovo bližnjico, a brez uspeha. Tudi sled v GPS-u ni bila ohranjena za ta del ceste, saj v kanjonu ni bilo satelitske povezave z napravo. Konec dober vse dobro in mi potujemo naprej proti Roussillonu. Parkiramo na novem parkirišču za avtodome za 4€ na dan. To vasico verjetno poznate, saj je poznana po rdeče obarvanih kameninah, ki jo obdajajo, iz njih pa izdelujejo tudi barvila. Zelo

zanimivo in vredno ogleda. Midva sva že bila enkrat tu, zaradi Marije in Franca pa sva to ponovila in ni nama bilo žal. Mogoče se še kdaj vrneva v to prelepo vasico, saj nama je ostala v lepem spominu.



Na parkirišču pojemo kosilo in potovanje nadaljujemo proti Avignonu. Tam poiščemo PZA za 9€ z vso oskrbo (N43.95580, E4.79916), blizu mostu preko katerega pozneje odidemo v to zgodovinsko mesto in si ogledamo, predvsem tisti del, kjer je bil od leta 1309 do 1377 sedež papežev v izgnanstvu. Ob mraku se vrnemo do avtodomov, povečerjamo, še malo poklepetamo in spanje.



05.08. Avignon – Carcassonne–Esperaza.

Zjutraj, kot običajno, ženi pripravita zajtrk, midva s Francem pa urediva avtodoma za nadaljevanje poti. Izpust sive vode, praznjenje kaset in dotočiva svežo vodo. Vse je na žetone, ki jih dobiš na avtomatu pri vходу v PZA. Malo smo imeli težav z vodo pa je prišla delavka iz bližnjega kampa in zadevo uredila ročno. Zapustimo mesto in nadaljujemo proti Montpellierju, Beziersu do Carcassonna. Tu naletimo na gost promet proti gradu oz. parkirišču za avtobuse, kjer smo običajno parkirali in celo prespali. Sedaj pa to ni več mogoče, saj so parkirišče za avtodome naredili nekoliko višje. Zaradi prometnega zastoja smo se odločili zapustiti Carcassonne in nadaljevati pot proti Foixu. Po eni uri vožnje si poiščemo PZA v mestu Esperaza (N42.93367, E2.21589). Prelepa lokacija ob reki pod drevesi in travnati površini nam zelo ugaja. Med avtodoma postavimo mizo in skupaj pojemo pozno kosilo.



Proti večeru si ogledamo ta del mesta s prelepo okolico in seveda nasad kaktusov ob lepo urejenem parkirišču. Ko se stemni in nekoliko ohladi, se nam prileže pivo in klepet ob šumenju reke. Ta šum nas tudi pozneje v postelji uspava.

06.08. Esperaza – Foix - Lurd

Tukaj se samo uredimo in zajtrkujemo, vse ostalo, kar se tiče avtodomov, pa pustimo za kamp v Lurdu. Čaka nas 240 km dolga pot preko Foixa, Saint Gironsa do romarskega središča - Lurda. V Camping Du Loup za 15€ z vso oskrbo (N43.09786, W0.06976) pridemo okoli 13. ure, dovolj zgodaj za

vs a opoldanska opravila. Popoldan se peš odpravimo proti centru Lurda. Po predvidevanju so bili vsi stranski vhodi zaklenjeni, odprta sta bila le dva vhoda do glavne katedrale. Po ograji so bili napisi z opravičili zaradi takega režima, vendar je zaradi varnosti tak ukrep nujen. Sprehodimo se do lurške votline, vmes pa še prižgemo nekaj sveč za zdravje družine, sorodnikov in prijateljev.



Pridružimo se mimohodu skozi votlino, kjer naj bi se 14 letni *Bernadette Soubirous* 11. Februarja 1858 prvič prikazala Marija. Nato odidemo v mesto ter si ga del tudi ogledamo. V enem izmed lokalov pogasimo žejo in nekaj malega pojemo. Zvečer pa se z lučkami v rokah pridružimo mogočni procesiji romarjev iz celega sveta v čast lurške Matere Božje. Zelo čustvena procesija, da se ti oči zasolžijo.



Po procesiji se peš vrnemo v kamp. Sledi tuširanje in večerja, malo posedimo ob avtodomih, se dogovorimo kam gremo naslednji dan. Nato v hladni noči brezskrbno zaspimo.

07.08. Lurd – Tarbes – Toulouse - Albi

Po zajtrku Franc prvi zapelje do sanitarne postaje in opravi vse potrebno za nadaljevanje poti. Takoj za njim to opravim še jaz. Včerajšnji dogovor je bil, da se peljemo do Toulousea in si poskušamo to mesto delno ogledat. Predvsem nas je zanimal Canal du Midi, nekakšna vodna bližnjica med Atlantikom in Sredozemljem. Na žalost pa, ker je bila nedelja, je bilo to parkirišče, na katerem smo nameravali pustiti naša vozila, zaprto. Ob kanalu je bilo nekaj parkirnih mest a ne za dva avtodoma, zato se po CB postaji s Francem dogovoriva, da si mesto ogledamo med vožnjo. Usmerimo se proti zanimivem in zgodovinskem mestu Albi. S pomočjo »Campercontacta« poiščemo PZA pod katedralo sv. Cecilije. Vhod na parkirišče je na taki poziciji, da ga opaziš prepozno in moraš napraviti krog po mestu ter se vrniti nazaj do vhoda. Na parkirišču, namenjenem za avtodome, je bilo samo eno prazno mesto, zato odpeljeva malo nižje po parkirišču in tam parkirava v družbi še nekaj avtodomov. Po kosilu odidemo v stari del mesta. Zelo zanimivo mesto polno zgodovinskih stavb in spomenikov.



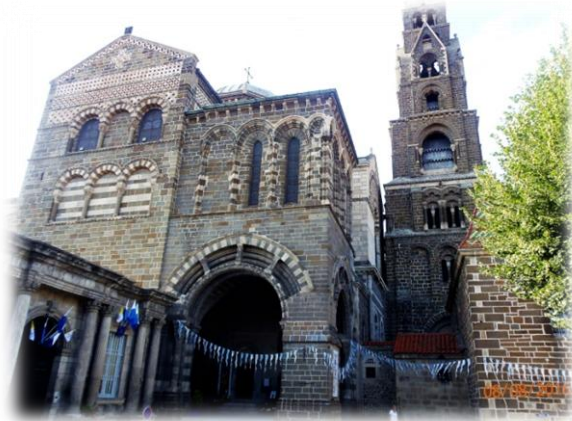
Za popoln ogled mesta rabiš več časa, mi pa smo se po treh urah hoje, predvsem zaradi vročine, obrnili nazaj proti parkirišču. Za tuširanje smo speljali tuš kar skozi okno avtodoma in se stuširali zunaj. Skupno večerjo smo pripravili med avtodomoma in se s hladno pijačo odžejali. Kmalu nas prevzame spanec, zato se odpravimo k počitku.

08.08. Albi –Rodez - Le Puy-en-Velay

Vstanemo zgodaj in po zajtrku ter ostalih jutranjih opravilih, odrinemo proti Rodezu. Sam ogled tega lepega mesta smo pustili za drugič. Med potjo proti Le Puy-en-Velay še v kraju Le Malzieu poiščemo sanitarno postajo in opravimo »servis« avtomotov, saj na parkirišču v Albiju ni bilo mogoče. Okoli poldne prispemo v Le Puy-en-Velay. Brezplačen PZA za 8 avtomotov (N45.050686, E3.883595) pod cerkvico »Notre Dame de France«, ki stoji na vrhu skalnate vzpetine je bil zaseden. Zato se odločimo, da poiščemo na novo zgrajen večji PZA nad mestom. V akcijo odpelje Franc, jaz pa tačas parkiram na edino prosto mesto na tem manjšem parkirišču.



Kmalu me po GSM-u pokliče Franc in sporoči, da je našel novi PZA ter mi pove koordinate. Odpeljem do novega PZA-ja (N45.04299, E3.89210) kjer naju čakata Franc in Marija. Tu smo imeli malo težavic, saj avtomat za izdajo kartic ni deloval oz. mu je zmanjkalo kartic. Poklicali smo na telefonsko številko napisano v navodilih in nekako uspeli s pomočjo prijazne sogovornice vplačati 12€. Na monitorju stebrička pa se je izpisala daljša koda, katero sem vpisal v številčnico in ob dvigu zapornice odpeljal naprej do boksa. Enako je storil tudi Franc in pripeljal do nas. Priklopila sva se na električno omrežje, Marija in Klavdija sta takoj pričeli s kuhanjem kosila. Po kosilu smo še malo posedeli v senci avtodoma in se odločili, da si ogledamo nekaj zanimivosti tega mesta. Do centra ni bilo daleč, le stopnice so nam delale preglavice. Skoraj do vsake znamenitosti so vodile strme stopnice. Največ časa smo izkoristili za ogled Cathedrale Notre Dame du Puy in še nekaterih od množice znamenitosti.



Ob nakupu vstopnic za muzej, cerkvico Notre Dame de France na skalnati vzpetini in gradu, se spleča nakup skupne vstopnice, ker je precej cenejša kot vsaka posamezna. Vročina sicer celo potovanje za ta letni čas ni bila pretirana, mi pa smo zaradi stopnic že zakuhali.



Odločimo se za hladno pijačo v centru mesta. Med potjo zagledamo manjši lokal z napisom »Sarajevo«. Prijazna lastnica nas takoj ogovori v nam znanem jeziku. V času razpada bivše Juge je kot begunka pristala v tem mestu in si ustvarila družino. Kar nas je najbolj začudilo, postregla nam je pravo hladno Laško pivo, ki sva ga s Francem z užitkom popila. Nekaj časa se še pogovarjamo, se pozdravimo in pot pod noge v hrib do PZA-ja. Sledila je skupna večerja, s Francem še malo brskava po internetu, nato se odpravimo spat.

09.08. Le Puy-en-Velay–Lyon – Geneve - Anthy-sur-Léman

Zbudimo se v lepem sončnem jutru. Po zajtrku zapeljeva avtodoma na oskrbno postajo, iztočiva sivo vodo in kaseti, ter dotočiva svežo vodo. Za izhod iz PZA-ja nastane zopet težava. Ker nisva imela kartice, kode pa si tudi nisva napisala oz. jo je Franc shranil a ni delovala. Pokličem center za pomoč uporabnikov in prosim za pomoč v nemškem jeziku, ki ga še nekoliko obvladam. Sogovornica me



poprašča po osebnih podatkih in odpre zapornico. Franc pa zapelje takoj za mano in že smo na poti proti Lyonu. Tudi Lyon obidemo in se napotimo proti Švici. Skozi samo mesto Geneve je bila mučna vožnja. Zelo gost promet, semaforji pa so spuščali le po par vozil. Še sreča, da sva imela CB postaji in bila vedno na tekočem kje se nahajam in kam naj Franc vozi. Vsake toliko sva celo prišla skupaj a ne za dolgo. Po izvozu iz Geneve se zapeljemo nazaj proti Franciji, saj v Švici težko kje poceni prespiš. Na južni meji s Francijo kupimo švicarsko vinjeto (37,00€) in prevozimo mejo.

Napotimo se v manjši PZA ob francoskem delu Ženevskega jezera (N46.35882, E6.42184), vendar je bil poln francoskih avtodomarjev. Bilo je že temno, zato se parkiramo kar na peščeno parkirišče ob neki hiši. Ravno takrat pa se pripelje lastnik te hiše in nas pozdravi. Jaz ga nagovorim v nemškem jeziku in zgleda, da me je razumel ter dejal, da lahko v miru prespimo. Ponoči pa je začelo močno deževati in ob kapljicah, ki so udarjale ob streho trdno zaspimo.

10.08. Anthy-sur-Léman – Bern – Zürich– Davos –Claudiasse (A)

Zjutraj je dež ponehal in zasijalo je sonce. Ko se uredimo, nadaljujemo proti 35 km oddaljeni Švici. Po prehodu meje kmalu zapeljemo na avtocesto in potujemo mimo Berna in Züricha do Davosa. Vmes se še ustavimo na enem izmed počivališč ob avtocesti za kosilo in kratek počitek. Švico smo uporabili le za tranzit proti Avstriji. Potovanje po tej lepi pokrajini smo načrtovali za drugo leto. V Davos smo



prispeli pozno popoldan, zato smo nameravali prespati na PZA-ju par km iz mesta, vendar to ni bilo več mogoče, saj so ga zaprli za nočitev. Avstrija je bila oddaljena le še 85 km, zato nadaljujemo do tromeje oz. kampa ob reki Inn (N46.95449, E10.51279). Ob prihodu v Avstrijo še blizu kampa natočimo cenejše gorivo. Kamp ob jezercu ima 4 zvezdice, pred njim pa lahko za 10€ prespiš, doplačaš le WC 50 centov. Bila je že tema, pa tudi utrujeni smo bili, zato gremo takoj spat.

11.08 Claudiasse - Merano-Bolzano - Cortina d'Ampezzo

Zbudimo se le v okoli 10 stopinj hladnem jutru. Po zajtrku oskrbimo naše hiške na sanitarni postaji in nadaljujemo z vožnjo proti Italiji. Vozimo po lepih in urejenih turističnih krajih ob reki Adiži, mimo Resije, Merana, Bolzana. Od tu se dvigamo v gorovje Dolomitov preko 2136 m visokega prelaza Passo Gardena. Izredno lepi gorski kraji s turističnimi hoteli in drugimi objekti. Turistov - pohodnikov pa verjetno več kot smučarjev v zimskem času. Prevozimo še en večji gorski prelaz na višini 2168 m, Passo di Valparola. Zelo lepe



ceste, na nekaterih odsekih tudi mogoče malo adrenalinske, so pa letos precej obnovljene. Za čas kosila prispemo v Cortina d'Ampezzo na parkirišče blizu centra mesta. Čeravno so postavljeni znaki, da je dovoljeno parkiranje le za osebna vozila, se tu parkiramo in pojedemo kosilo. Pozneje se odpravimo na ogled tega, predvsem v zimskem času, znanega mesta. Tudi tukaj je precej turistov, verjetno z namenom pohodništva. Mimogrede še nakupimo nekaj hrane in se vrnemo nazaj do parkirišča. Postalo je precej hladno in Franc zakuri ogrevanje avtodoma. Jaz pa tega nisem storil in zato sva zjutraj ostala brez kanca vode. Ponoči je zunaj padla temperatura pod 5 stopinj in to je povzročilo, da se je avtomatsko odprl varnostni ventil na grelniku vode. Vsaka šola nekaj stane.



12.08. Cortina d'Ampezzo - Tolmezzo – Tarvisio

Midva nekoliko podhlajena vstaneva malo pozneje, čeravno Franc že kolovrati okoli avtodoma in čaka, da se zbudi. Za umivanje uporabiva ustekleničeno vodo, pojeva zajtrk in se skupno odločimo, da gremo na Sv. Višarje, saj Marija in Franc še nista bila tam. Današnja ruta je bila kratka, zato se nam ni tako mudilo in smo se večkrat ustavili ob cesti. Tudi temperatura se je dvignila na normalo za ta letni čas, pa tudi spustili smo se v dolino. Vodo smo natočili na nam znanem kraju oz. brezplačnem PZA-ju (N46.415630, E12.338573). Tu sva prespala v maju, ko sva se vračala iz Nemčije. Na parkirišče gondole za Sv. Višarje (N46.50752, E13.53446) prispemo ob času kosila. Po kosilu se podamo na ogled Trbiža (Tarvisia). Ko se nahodimo, se ustavimo v prijazni gostilni in si naročimo pijačo. Midva s Francem si seveda privoščiva hladno pivo. Zaklepetamo se z gospo, ki je s seboj imela dve vnukinji in je bila zelo zgovorna in prijazna. Dejala je, da je Slovenka in tu živi že dolgo časa. Všeč nam je bil odnos do njenih vnukinj, saj jih je učila slovenski jezik oz. se z njima pogovarjala v slovenščini. Ko se zmračí se še malo zadržujemo v avtodomu, obujamo spomine na pretekle dni, nato sledi spanje.

13.08. Tarvisio-Rateče – Planica - Bohinjska Bistrica

Po zajtrku se vkrcamo v gondolo, ki nas odpelje na Sv. Višarje. V zimskem času je tukaj smučarsko središče z lepo urejeno smukaško progo. To romarsko središče, ki se ga omenja že v 16. stoletju, obiščeva skoraj vsako leto. Marija in Franc pa sta tu prvič. Prelepa cerkvena posvečena Višarski Kraljici, na višini 1766 m, je obdana z nekaj gostilnami in trgovinicami s spominčki. Z vrha hriba se odpira pogled na vse tri države: Italijo, Avstrijo in Slovenijo. Ob lepem vremenu, ko ni meglice, se lepo vidi gorske vrhove posebno, kadar so obdani s sončnimi žarki.



Udeležimo se maše v slovenskem jeziku, po maši pa se sprehodimo po okolici in poslikamo pokrajino. V eni izmed gostilnic pojemo še kosilo in se z gondolo vrnemo v dolino. Preostane nam še zadnji dan potovanja, ki pa ga nameravamo izkoristiti v domačem kraju. Najprej se podamo v Planico, da si ogledamo to novo pridobitev. Vse je fenomenalno in dovršeno. Pohvale vsem, ki so prispevali pri izgradnji tega nordijskega centra in drugih športnih objektov. Zapeljemo nazaj do glavne ceste in



nadaljujemo vožnjo proti Bledu in naprej do Bohinjske Bistrice. Parkiramo na novem PZA-ju z vso oskrbo ob železniški progi, cena 10€ + elektrika 2€ (N46.27537, E13.95893). Čez kakšno uro pride v recepcijo zaslanjeno dekle in na najino prošnjo zaračuna bivanje v PZA-ju. Pozneje s Francem ugotoviva, da sva verjetno edina, ki sva plačala bivanje, saj se tej gospodični, ki je bila v recepciji le kratek čas, ni dalo preveriti kdo ni plačal bivanja. Elektriko pa so vsi imeli priključeno brez plačila. Pozneje sva tudi midva priključila avtodoma na električni priključek, itak ni bilo

nobene kontrole, vsaj do zjutraj. Ostalo nam je še dovolj časa, da odidemo na sprehod in po nakupih. Ob povratku je bil PZA poln avtodomov. Mi še malo posedimo zunaj ob avtodomih, se dogovorimo za dejavnosti naslednjega dne ter gremo spat.

14.08. Bohinjska Bistrica – Ljubljana – Koper oz. Maribor.

Odločitev za ta dan je bila pohod ob Bohinjskem jezeru. Z avtobusom se odpeljemo do Ukanca, ki leži v območju Triglavskega narodnega parka ob jezeru. Za pohod si izberemo težji del poti ob severnem bregu jezera. Pot poteka skozi gozd tik nad jezerom. Uživamo v prečudovitem gozdu in neokrnjeni naravi. Franca predvsem mika, da bi zaplaval v jezeru a od nas ni dobil podpore. Po dobri uri hoje, ko prispemo v Ribčev Laz, se naša pot konča. Nekoliko utrujeni od hoje in sonca se podamo do lokala ob cesti in z užitkom popijemo osvežilno pijačo in kavo. Ob spomeniku štirih pogumnih mož se še fotografiramo ter počakamo avtobus, da nas odpelje nazaj do Bohinjske Bistrice. Zaradi sonca in vročine na hitro pojemo kosilo kar v avtodomih, se prijateljsko poslovimo in si obljubimo, da se naslednje leto ponovno odpravimo na kakšno skupno potovanje. V Ljubljani si pred razcepom še potrobimo v slovo in odhitimo vsak na svoj dom.

